

[Landbrugsministeren.]

tror nok, at med Hensyn til fejlagtige Beregninger angaaende Afvandingssag kan vi staa fuldt paa Højde med dem nede paa Lolland. Der er, som det er Rigsdagen bekendt, ikke kommet nogen Afvandingssag ind til Rigsdagen, der tilnærmelsesvis med Hensyn til Overskridelse kan staa Maal med den, der angaar Afvandingen ved Væth Enge. Naar der her er Tale om en betydelig Overskridelse paa Lolland, er det for intet at regne i Sammenligning med den Overskridelse, der er sket ved Væth Enge, et Tilfælde, hvor Beregningen var foretaget af Hedeselskabet, som fortrinsvis har sit Tilhold i det Amt, som baade det ærede Medlem og jeg repræsenterer. I dette Tilfælde var Sagen nemlig den, at Beregningerne gik ud paa et Beløb paa saadan noget som 50 000 Kr., men inden Arbejdets Tilendebringelse — og onde Mennesker siger, at vi ikke er til Ende med det endnu — er vi foreløbig naaet op paa ca. ¼ Mill. Kr., saa det varer jo noget, inden de brave Lolliker naar op ved Siden af Jyderne med Hensyn til fejlagtige Beregninger.

Angaaende Forslagene om Rentetilskud til Driftsaaforeningerne udtalte det ærede Medlem, at det var Forslag, som Venstre meget vel kunde gaa med til; efter det ærede Medlems Opfattelse var det en rimelig Rente, man her vilde faa fastsat. Ja, det er nok muligt, at dette er rigtigt, men det ærede Medlem maa dog huske paa, at selv om denne Rente er rimelig, maa Statskassen, for at man kan komme ned paa denne rimelige Rente, give et Rentetilskud til de Driftsaaforeninger, der blev oprettet i 1927—28, et Rentetilskud paa 1 pCt., som Staten kommer til at tabe, fordi Ordningen er baseret paa, at man har optaget Laan, som ikke kan konverteres, og for hvilke der saaledes maa betales 5,35 pCt. i Rente. De paagældende har Gang efter Gang besværet sig til Ministeriet over denne høje Rente og sagt, at de havde forfærdelig ondt ved at betale den. Og vi har altsaa ment, at det, naar Staten for Øjeblikket havde Mulighed for at støtte disse Folk, var forsvarligt at give dem et Rentetilskud paa 1 pCt. for indeværende Aar.

Angaaende Spørgsmaalet om Fragttilskud til Mergel- og Gødningsskalktransport, et Punkt, hvor der i Lovforslaget foreslaas et ekstraordinært Tilskud paa højst 200 000 Kr., udtalte det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg havde trukket Tiden ud, og det var derfor, vi nu stod overfor dette ikke at kunne faa Gang i Arbejdet. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at jeg under

Sagens Behandling gennem Aarene ikke havde vist nogen særlig Velvillie overfor Forslag som dem, der her omhandles, om Statstilskud til Fragtnedsættelser for Transport af Mergel og Gødningsskalk. Det er navnlig disse Udtalelser, som jeg gerne vil knytte et Par Ord til, og som giver mig Anledning til en kort Redegørelse for hele Forholdet; jeg synes, det er nødvendigt for mig efter det ærede Medlems Udtalelser. Rigsdagen har gennem de senere Aar til Fragttilskud for Udkørsel af Mergel og Gødningsskalk bevilget 450 000 Kr., et Beløb, der er anvendt paa den Maade, at man har betalt $\frac{7}{10}$ af Fragten, dog saaledes, at der er fastsat en Minimumsfragt, for Øjeblikket paa 5 Kr. pr. Vognladning. Denne Minimumsfragt var fra Finansaaret 1922—23 til Finansaaret 1925—26 15 Kr. for Mergel og 30 Kr. for Kalk, og for Øjeblikket er den sat ned til 5 Kr. for Mergel og 20 Kr. for Kalk. Disse Nedsættelser blev gennemført i Aarene fra 1926 til 1929, og de blev begrundet med, at Bevillingen paa 450 000 Kr. ikke blev opbrugt, idet Efterspørgselen var gaaet saa stærkt tilbage, at man ikke brugte hele Beløbet. Og under Betingelse af, at man holdt sig indenfor de Beløb, som var bevilget, foreslog Hedeselskabet og Mergelforeningerne, at man efterhaanden nedsatte Minimumsfragten til de 5 Kr. for Mergel og 20 Kr. for Kalk. Uanset denne Betingelse og uanset denne Indstilling er man nu i Fjor og i Aar kommet og har krævet en Forhøjelse af Tilskuddet paa ca. 350 000 Kr., og det uden samtidig at ville opfylde den Forpligtelse, som man gik ind paa, den Gang man fik Nedsættelsen af Minimumsfragten. Det var da klart, at jeg, da jeg fik oplyst, at man i sin Tid havde faaet Minimumsfragten sat ned paa den nævnte Betingelse, maatte forespørge Hedeselskabet, som administrerer hele Beløbet, og som er Mellemløbet mellem Regeringen og Mergelselskaberne, om, hvorledes Sagen forholdt sig, og hvorledes det vilde komme til at stille sig, hvis man gik til en Forhøjelse af Minimumsfragten for Mergel fra de 5 Kr. til 15 Kr., eller eventuelt til 10 Kr., og for Kalk fra 20 Kr. til 30 Kr. Først fik jeg den Meddelelse fra Hedeselskabet, at det vilde ikke faa nogen nævneværdig Betydning, og derfor havde de ikke givet mig disse Oplysninger. Da jeg saa skrev tilbage, at jeg nødvendigvis maatte have disse Oplysninger, fik jeg endelig Besked, og det viste sig da, at en Forhøjelse fra 5 til 10 Kr. for Mergel og fra 20 til 30 Kr. for Kalk betød en Besparelse paa ca. 63 000 Kr., men en Forhøjelse fra 5 til 15 Kr. for Mergel vilde betyde en